

MHST0500 0444 2007

विशेष दिवाणी दावा क्र.८३/२००७ मधील निशाणी क्र.१३६ चे अर्जावरील आदेश

श्री. महेश कृष्णराव निकम

वि.

१. श्रीमती आक्काताई सोपान हादगिरे व इतर

(दि.०२ मे, २०२५)

वादी यांनी प्रस्तुतचा अर्ज दिवाणी प्रक्रिया संहिता आदेश ३९ नियम १ व २ अन्वये तूर्तातूर्त ताकिद आदेश मिळावा याकरीता दाखल केलेला आहे.

०२. अर्ज, प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांचे नि.क्र.१४९ वर दाखल केलेले म्हणणे पाहिले. दोन्ही बाजूंच्या विद्वान विधीज्ञांचा युक्तीवाद ऐकला.

The Ld. Advocate for plaintiff placed his reliance on the decision of **Madan Lal Khuteta Vs. Badri Narayan**, AIR 1988 Raj.61, wherein Hon'ble Rajasthan High Court in paragraph No.3 it is observed that,

“Interlocutory orders are of various kinds; some like orders of stay, injunction or receiver are designed to preserve the status quo pending the litigation and to ensure that the parties might not be prejudiced by the normal delay which the proceedings before the court usually take. They did not in that sense, decide in any manner the merits of the controversy to issue in the suit and do not, of course, put an end to it even in part. Such orders are certainly capable of being altered or varied by subsequent applications for the same relief, though normally only on proof of new facts or new situations which subsequently emerge. As they do not impinge upon the legal rights of parties to the litigation the principle of res judicata does not apply to the findings on which these orders are based, though if applications' were made for relief on the same basis after the same has once been disposed of, the court would be justified in rejecting the same as an abuse of the process of court.”

०३. अर्ज व म्हणणे यामध्ये आलेल्या कथनांवरून खालील मुद्दे विचाराकरीता माझे समोर उपस्थित झाले व त्याची कारणमिमांसा मी पुढीलप्रमाणे देत आहे.

अ.क्र.	मुद्दे	निष्कर्ष
१.	वादीने सकृतदर्शनी केस सिध्द केली आहे काय ?	... नकारार्थी.
२.	न्यायाचा समतोल वादीचे बाजूने जातो काय ?	... नकारार्थी.
३.	अर्ज नामंजूर केल्यास वादीची अपरिमित अशी हानी होईल काय ?	... नकारार्थी.
४.	आदेश काय ?	... अंतिम आदेशाप्रमाणे.

का र ण मि मां सा

मुद्दा क्र.१ ते ३ :-

०४. वादीने सदरच्या अर्जाद्वारे प्रतिवादी, त्यांचे वाली वारस, त्यांचे तर्फे इसम, दलाल वगैरे यांनी दावा मिळकतीमध्ये कोणत्याही प्रकारे बांधकाम करू नये व कोणत्याही प्रकारे वादीचे शांततामय कब्जेवहिवाटीस हरकत अडथळा करू नये असा तुर्तातूर्त ताकीद आदेश द्यावा अशी मागणी केलेली आहे.

०५. वादीचे सदरच्या अर्जात असे कथन आहे की, वादी याने मौजे शेरे येथील ग्रामपंचायत हद्दीतील भूमापन क्र.१६९/२ ते १८२ पैकी भूखंड क्र.७१ क्षेत्र ४५०० चौ.फूटाची मिळकत खरेदीदस्तातील खरेदीदेणार वसंत गणपत कोळी व ५ यांचेकडून विकत घेतलेला आहे. (सदरचे भूखंडास यापुढे 'दावा मिळकत' असे संबोधण्यात येईल) वादी यांची दावा मिळकतीत दि.०४/०६/२००६ चे खरेदीपत्रापासून शांततामय कब्जेवहिवाट आहे. सदरच्या खुल्या भूखंडाचा कब्जा वादी यांना खरेदी देणार यांनी खरेदीपत्रानुसार दिलेला होता व आहे. प्रतिवादी हे अकारण दावा मिळकतीवर आपला हक्क सांगत आहेत. त्याशिवाय वादीचे वहिवाटीस हरकत अडथळा करीत होते म्हणून वादीने सदरचा दावा न्यायालयात दाखल केलेला आहे. प्रतिवादींचा दावा मिळकतीशी कोणत्याही प्रकारे हक्क व हितसंबंध नव्हता व नाही. प्रतिवादी यांची दावा मिळकतीत कधीही कब्जेवहिवाट नव्हती व नाही.

०६. वादीचे सदरच्या अर्जात पुढे असेही कथन आहे की, वादी हा मुंबई येथे रेल्वे पोलीस म्हणून नोकरीस आहे. त्याच्या गैरहजेरीचा फायदा घेवून प्रतिवादींनी दावा मिळकतीत बांधकाम करणेची तयारी केली आहे. सदरची बाब वादी यास माहिती मिळताच तो दि.०१/०४/२०२५ रोजी शेरे गावी आला व तो दावा मिळकतीची पाहणी करण्यासाठी गेला असता त्यास दावा मिळकतीचे उत्तर बाजूचे हिश्यात काही भागात बांधकाम करणेसाठीचे खड्डे खोदलेले, उभे खांब करण्याकरीता सळ्या उभ्या केलेचे दिसून आले. तसेच, त्यावेळी तेथे प्रतिवादी क्र.६ व इतर लोकही आढळून आले. त्यावेळी त्याने त्यांच्याकडे चौकशी केली असता प्रतिवादी क्र.६ हिने सदरची मिळकत माझी आहे, मी तेथे बांधकाम करणार आहे, तुमचा संबंध नाही असे त्यास सांगितले. इतर प्रतिवादींनीदेखील तिला अनुमोदन दिले. तसेच, सदरची मिळकत आमचे मालकीची आहे, तुमचा संबंध नाही, तुम्ही येथे पाऊल ठेवू नका, तुम्ही येथून निघून जा, इकडे परत येवू नका अन्यथा गंभीर परिणाम होतील अशी धमकीची भाषा वापरली. वस्तुतः दावा मिळकत वादीची खरेदी मालकीची वहिवाटीची आहे. प्रतिवादी त्याचे वहिवाटीस हरकत करीत आहेत. प्रतिवादी यांनी दावा मिळकतीत बांधकाम पूर्ण केलेस दाव्याचे स्वरूप बदलणार आहे. दावा मिळकतीचे नुकसान होणार आहे. दाव्याचा उद्देश संपुष्टात येणार आहे. दाव्यात गुंतागुंत निर्माण होणार आहे. वादीस अनेक प्रकारचे दावे दाखल करावे लागू शकतात. वादीचे अपरिमित व कशानेही न भरून येणारे नुकसान होणार आहे. प्रतिवादींनी बेकायदेशीर बांधकाम सुरू करून वादीस दावा मिळकतीमध्ये येणेस प्रतिबंध करून नवीन वाद निर्माण केला आहे. त्यामुळे दाव्याच्या परिस्थितीमध्ये आमूलाग्र बदल होणार आहे. त्यामुळे न्यायालयाने सदर घटनेची दखल घेवून प्रतिबंध करणे आवश्यक आहे. म्हणून प्रस्तुतचा अर्ज वादीने दाखल केलेला आहे.

०७. प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांनी नि.क्र.१४९ वर त्यांचे म्हणणे दाखल करून अर्ज मंजूर करण्यास हरकती नोंदविलेल्या आहेत. प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांचे असे कथन आहे की, दाव्याचे कामकाज लांबणीवर टाकण्यासाठी व प्रतिवादींना दावा मिळकतीमधून बेदखल करण्याकरीता वादीने खोटा व लबाडीचा अर्ज कायद्याच्या प्रक्रियेचा गैरवापर करून दाखल

केलेला आहे. सदरच्या अर्जास प्रांडन्याय / रेस ज्यूडीकेटा या तत्वाची बाधा येते. यापूर्वी वादीने दिलेल्या तुर्तातूर्त मनाईचे अर्जामध्ये आदेश पारीत करतेवेळी न्यायालयाने दावा मिळकतीमध्ये वादीचा कब्जा नसल्याचे नमूद केले आहे. सदरच्या आदेशावर नाराज होवून वादीने अपील दाखल केले होते परंतु ते अपीलही नामंजूर झालेले आहे. मूळ दावा नामंजूर होणार या भीतीपोटी वादी पुन्हा अशाप्रकारचा अर्ज देवून स्वतःचे हक्क, कब्जेवहिवाट दर्शविण्याचा प्रयत्न करित आहेत. प्रस्तुतचा अर्ज दाखल करणेस कोणतेही संयुक्तीक व कायदेशीर कारण घडलेले नाही. प्रतिवादी क्र.६ चे लग्न वसंत गणपत कोळी याचेबरोबर सन १९९४ साली झालेले आहे. उभयतांना प्रतिवादी क्र.५ गणेश हा मुलगा झालेला आहे. दावा मिळकत ही प्रतिवादी क्र.६ यांच्या सास-यांकडून आलेली मिळकत आहे. त्यामुळे वादीस मिळकत खरेदी देणार याचे शिवाय प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांचाही दावा मिळकतीमध्ये वारस हक्काने हिस्सा होता व आहे. तो त्याने प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांना दिलेला नाही. म्हणून प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांनी खरेदी देणार याचे विरुद्ध नि.दि.मु. क्र.२१२/२००६ हा वाटप व पृथक् कब्जासाठी दाखल केलेला आहे. तो सध्या प्रलंबित आहे. त्यामध्ये प्रतिवादी यांनी हस्तांतर करू नये व त्या दाव्यातील वादी म्हणजेच प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांना दावा मिळकतीमधून बाहेर काढू नये असा आदेश पारीत असताना वादीने हे तथाकथित बिनकब्जाचे व बिनभरण्याचे खरेदीपत्र दि.०४/०७/०६ रोजी अस्तीत्वात आणलेले असल्याने ते खरेदीपत्र मूळतः बेकायदेशीर असून त्यास प्रलंबित दाव्याची /lis pendens या तत्वाची बाधा येते. तसेच, सदर खरेदीपत्रास प्रतिवादींची संमती नसल्याने प्रतिवादी क्र.१ ते ४ यांनी साठेखताद्वारे घेतलेल्या मिळकतीवर व प्रतिवादी क्र. ५ व ६ यांचे कायदेशीर हिश्यावर बंधनकारक राहत नाही. त्यामुळे प्रतिवादी यांनी प्रतिदावा करून वादीचे तथाकथित खरेदीखत त्यांचेवर बंधनकारक नाही असा जाहिर ठराव करून मिळावा अशी मागणी केलेली आहे. अशा परिस्थितीमध्ये वादीने पुन्हा खोटा व लबाडीचा अर्ज दाखल केलेला असल्याने तो नामंजूर करावा अशी विनंती नमूद प्रतिवादींनी केलेली आहे.

०८. प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांचे पुढे असेही कथन आहे की, प्रतिवादी क्र.२ ते ४

यांनी प्रतिवादी क्र.६ हिचे भविष्याचा व कल्याणाचा विचार करून तिला दावा मिळकतीमध्ये सिमेंट पोल, वीट मातीचे बांधकामातील मंगलोरी कौलाचे झाकण असलेले घर २००० साली बांधून दिलेले आहे. ती तिचे पतीसह तिथे राहत आहे. प्रतिवादी क्र.५ चा जन्म तेथेच झालेला आहे. प्रतिवादी क्र.६ चे पतीने तिचा व प्रतिवादीचा त्याग करून तो नागेवाडी ता. जानापूर येथे आई व बहिण यांच्याकडे जावून राहू लागला. दावा मिळकत ही प्रतिवादीचे सासरे गणपती गोपाळा कोळी यांना १९९४ साली नवीन गावठाण वाढीचे कामी बेघर असल्याने खुला भूखंड मिळाला होता. त्यावर गणपती याची मुले घर बांधू शकलेले नाहीत. गणपती यास वसंत व रामचंद्र ही मुले व तीन विवाहित मुली असून त्या सासरी नांदत आहेत. रामचंद्र हा तळबीड येथे दत्तक गेलेला आहे. अशा परिस्थितीत दावा मिळकतीचा उपभोग प्रतिवादी क्र.६, तिचे पती व सासू सासरे हेच घेत होते. सन २००० साली प्रतिवादी क्र.६ हिचा पती नागेवाडी येथे राहू लागल्याने दावा मिळकतीमधील घरामध्ये प्रतिवादी क्र.६ हिच राहू लागली. एप्रिल २००३ दरम्यान प्रतिवादी क्र.६ हिचे पती वसंत यास पैशांची आवश्यकता असल्याने त्याने दावा मिळकतीमधील २५ x ८० म्हणजेच २००० चौ. फूटाची पूर्वेकडील मिळकत साठेखत र.रु.३०,०००/- मोबदला स्वीकारून प्रतिवादी क्र.२ यास दि.२२/०४/२००३ रोजी लिहून दिले. तेव्हापासून दावा मिळकतीमध्ये प्रतिवादी क्र.१ ते ४ हे शेड उभारून व प्रतिवादी क्र.६ हे तिचे नमूद घरात राहत असून दावा मिळकतीवर प्रतिवादी यांचाच कब्जा असून त्याचा ते शांततामयरीतीने उपभोग घेत आहेत. प्रतिवादी क्र.६ हिचे पती दावा मिळकत विक्री करण्याच्या प्रयत्नात असल्याचे तिला समजल्यामुळे तिने पोलीस स्टेशन, तलाठी, सरपंच, ग्रामसेवक यांचेकडे मार्च/एप्रिल २००६ सालापासून तक्रारी सुरू केल्या व नोंदणीकृत नोटीस पाठवून मिळकत हस्तांतरित करू नये असे कळविले. तसेच न्यायालयात नि.दि.मु.क्र.२१२/२००६ हा वाटप व निरंतर मनाई हुकूम मिळावा याकरीता तिचे पती, दिर, सासू, नणंद यांचेविरुद्ध दाखल केला. सदरचा दावा प्रलंबित असताना वादीने त्याचे व स्वतःचे वडीलांचे पदाचा गैरवापर करून दावा मिळकतीमध्ये प्रतिवादींचा कब्जा असताना प्रतिवादी क्र.६ हिचे पतीकडून अत्यल्प दरात खरेदीपत्र अस्तित्वात आणले. ते बेकायदेशीर आहे.

०९. प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांचे पुढे असेही कथन आहे की, दावा मिळकतीमध्ये प्रतिवादींचा कब्जा आहे. प्रतिवादी यांचा दावा मिळकतीमध्ये हिस्सा आहे या सर्व बाबींची कल्पना असतानाही ब-याच गोष्टी लपवून खोट्या व लबाड तयार करून दाद मागितली असे निष्कर्ष नि.क्र.५ मधील आदेशामध्ये नोंदविलेले आहेत. त्यामुळे प्रस्तुतचा अर्ज कायदेशीरदृष्ट्या चालू न शकणारा आहे. दावा मिळकत कोणत्याही प्रकारची जाहिर नोटीस न देता बेकायदेशीरपणे प्रतिवादी क्र.६ हिचे पतीचे व्यसनाचा फायदा घेवून वादी याने दि.०४/०७/२००६ रोजी बिनकब्जाचे खरेदीपत्र अस्तित्वात आणलेले आहे. वादीने पदाचा दुरुपयोग करून दावा मिळकतीमध्ये खडी, वाळू टाकणेचा प्रयत्न केला असता प्रतिवादी क्र.६ हिने वादी व इतरांविरुद्ध पोलीस स्टेशनला तक्रार नोंदविलेली आहे. महत्वाच्या बाबी न्यायालयापासून लपवून ठेवून वादीने अंतरीम मनाई हुकूम मिळविलेला होता. नेमलेल्या तारखेस प्रतिवादी क्र.६ ही न्यायालयात आली असता वादीने पूर्वनियोजन करून पोलीस स्टेशनशी बांधणी करून भाडोत्री गुंडांकरवे दावा मिळकतीत येवून वादीचे घर पाडापाड करण्यास सुरुवात केली. वादीने नि.दि.मु.क्र.२१२/२००६ मध्ये तिच्या राहत्या घराचे फोटो प्रस्तुतचा दावा दाखल करण्यापूर्वीच दाखल केलेले आहेत. वादीने दावा मिळकतीमधील प्रतिवादींची घरे पाडण्यास सुरुवात केल्यामुळे त्यांनी त्या दाव्यात आहे ती परिस्थिती ठेवण्यासाठी अर्ज दिला असता न्यायालयाने पाडापाडी करणेचे थांबविले. सदर पाडापाडीची प्रतिवादी क्र.६ हिने डागडुजी करून घेतलेली आहे. तिचे घर अत्यंत जीर्ण झालेले असल्यामुळे जिवीतास धोका निर्माण झालेला आहे. महाराष्ट्र शासनाने सर्वेक्षण करून प्रतिवादी क्र.५ यांना घरकुल मंजूर केलेले आहे. सदर घराचे बांधकाम प्रतिवादी क्र.५ हा कायदेशीररित्या व शासनाने ठरवून दिलेल्या निष्कर्षानुसार त्यांचे कब्जेवहिवाटीत असलेल्या मिळकतीमध्ये तयार करत असून ते पूर्णत्वास गेलेले आहे. अशा प्रकारचे अर्ज देवून वादी प्रतिवादींना बेघर करण्याचा प्रयत्न करीत आहेत. प्रतिवादी क्र.५ व ६ हे दावा मिळकतीतील हिस्सेदार असल्यामुळे वादीस कायदेशीर मार्गांनी कब्जा घेतल्याशिवाय प्रतिवादींचे वहिवाटीस हरकत, अडथळा करता येणार नाही. या सर्व बाबींचा विचार करता अर्ज खर्चासह नामंजूर करावा अशी विनंती प्रतिवादी क्र.५ व

६ यांनी केलेली आहे.

१०. वादी याने त्याचे प्रस्तुत अर्जातील कथनाचे समर्थनार्थ स्वतःचे शपथपत्र नि.क्र.१३७ वर व नि.क्र.१३८ चे यादीसमवेत कथित दावा मिळकतीचे एकूण ४ रंगीत फोटो, भारतीय साक्ष पुरावा कलम ६५ब अन्वयेचे प्रमाणपत्र दाखल केलेले आहे.

११. याउलट, प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांनी त्यांचे म्हणण्यातील कथनाचे समर्थनार्थ नि.क्र.१५० वर स्वतःचे शपथपत्र तर नि.क्र.१५२ चे यादीसमवेत प्रतिवादी क्र.५ छाया वसंत कोळी यांचे नावावर असलेल्या दि.१४/०९/२०२० व १४/०३/२०२५ रोजीची विद्युत देयके व ४ रंगीत छायाचित्रे दाखल केलेली आहेत. सदरचे विद्युत बिलांवर भूमापन क्र.१६९/२ असा असल्याचे दिसून येते.

१२. प्रस्तुतचा अर्ज वादीने प्रतिवादींचे विरुद्ध दि.प्र.सं. आ. ३९ नियम १ व २ अन्वये दाखल केलेला असल्याने आलेला पुरावा हा प्राथमिकदृष्ट्या तपासण्यात येत आहे. तात्पुरत्या मनाई हुकूमाचा आदेश करतेवेळी प्रथमदर्शनी केस पाहत असताना मागणी करण्यात आलेल्या दावा मिळकतीवर कायदेशीर कब्जा कोणाचा आहे हे पाहणे जास्त संयुक्तीक व गरजेचे आहे. यावेळी पुराव्याची सक्तरित्या मागणी करता येणार नाही. अशा परिस्थितीमध्ये आलेल्या कागदपत्रांचे प्रथमदर्शनी अवलोकन करणे आहे.

१३. अभिलेख पाहिला असता असे दिसून येते की, वादीने प्रस्तुतचा दावा प्रतिवादी यांचे विरुद्ध दावा मिळकतीवरील कब्जेवहिवाटीस हरकत अडथळा करू नये म्हणून कायमची व निरंतरची ताकीद हुकूम मिळावा यासाठी दाखल केलेला आहे. प्रतिवादी यांनी हजर होवून त्यांची कैफियत नि.क्र.५७, ६७ वर दाखल केलेली आहे. तसेच, प्रतिवादी यांनी वादीचे खरेदीपत्र प्रतिवादी क्र.१ व २ यांच्या हिश्यावर व प्रतिवादी क्र.४ यांचे साठेखताचे मिळकतीवर बंधनकारक नाही असा ठराव करून मिळणेसाठी प्रतिदावा नि.क्र.५५ वर दाखल केलेला आहे. वादीने दाव्यासमवेत तुर्तातूर्त मनाई हुकूम मिळावा याकरीता नि.क्र.५ चा अर्ज दिलेला होता. तो न्यायालयाने नामंजूर केलेला आहे. त्यानंतर न्यायालयाने नि.क्र.५८ वर वादमुद्यांची निश्चिती केलेली आहे. त्यानंतर वादी यांच्यातर्फे स्वतःचे पुराव्याचे प्रतिज्ञापत्र नि.क्र.६०, मंदार वसंत जोशी याची साक्ष

नि.क्र.८०, जयवंत पांडूरंग थोरात नि.क्र.१३२ वर प्रतिज्ञापत्र व पुरावा बंद केल्याची पुरसिस नि.क्र.६५ व १३३ वर दाखल केलेल्या आहेत. तर प्रतिवादी यांच्यातर्फे संभाजी शामराव निकम नि.क्र.७७ व गजानन सोपान हादगिरे याचे सरतपासाचे शपथपत्र नि.क्र.१०० दाखल केलेले आहे.

१४. या न्यायालयाचे पूर्व पिठासिन अधिकारी यांनी नि.क्र.५ चे अर्जावर आदेश पारीत करतेवेळी वसंत कोळी याने दावा मिळकत दि.०४/०७/२००६ रोजी खरेदीपत्राद्वारे वादीस विक्री केली आहे. प्रतिवादी क्र.५ ही वसंत याची पत्नी असून प्रतिवादी क्र.६ हा त्याचा मुलगा आहे. नि.दि.मु.क्र.२१२/२००६ हा दाखल झाल्यानंतर वसंत कोळी याने दि.०४/०७/२००६ रोजीचे खरेदीपत्र वादी यास करून दिलेले आहे. नमूद दाव्यामधील नि.क्र.१९ च्या अर्जामध्ये वसंत याच्या बायकोने भूखंड क्र.७१ वर बांधलेले घर तिच्या ताब्यात आहे, तिचे पती व त्याचे कुटुंबिय तिला दावा मिळकतीमधून बेघर करण्याचा प्रयत्न करीत आहे असे नमूद केले आहे. तो अर्ज तिने दि.१९/०१/०७ रोजी म्हणजेच दि.०४/०७/२००६ रोजीचे खरेदीपत्रानंतर दिलेला असल्यामुळे वसंत कोळी याने वादीस प्रत्यक्ष ताबा दिलेला नव्हता. दावा मिळकतीचे खरेदीखत जरी वादीचे लाभात करून दिलेले असले तरीही दावा मिळकतीवर प्रतिवादींचा कब्जा आहे. नि.क्र.१९ चा अर्ज देतेवेळी दावा मिळकत पाडणेपूर्वीचे व नंतरचे फोटो दाव्यामध्ये दाखल करण्यात आले होते. त्यावरून दावा मिळकतीवर प्रतिवादींचा कब्जा असल्याचे दिसून येते. वादीने दाखल केलेल्या छायांकित खरेदीखताच्या प्रतीवरून दावा मिळकतीमध्ये घर अथवा शेड उभे असल्याचे नमूद असल्याचे दिसून येत नाही तर केवळ मोकळा भूखंड नमूद असल्याचे दिसते. जरी वादीने दावा मिळकत खरेदी केली असली तरी खरेदीखतानंतर वादीस दावा मिळकतीचा कब्जा दिला गेला आहे काय हे पाहणे गरजेचे व संयुक्तीक आहे. दावा मिळकत ही सुरुवातीची वसंत यांचे वडीलांची, वडीलांच्या निधनानंतर वसंत व इतर कुटुंबियांची होती. गणेश हा वसंत यांचा मुलगा आहे. म्हणजेच त्याचा दावा मिळकतीमध्ये काही हिस्सा आहे. वसंत याने पत्नी व मुलगा यांचा त्याग केलेला आहे. त्यामुळे दावा मिळकत वसंत याने वादी यास विक्री केली असली तरीही ती त्याचा अज्ञान मुलगा व पत्नीचे

कल्याणाकरीता विक्री केली आहे असे म्हणता येणार नाही. प्रतिवादी क्र.१ ते ४ यांनी साठेखताची छायांकित प्रत अभिलेखावर दाखल केलेली आहे. त्यावरून साठेखताचे मूल्य र.रु.३०,०००/- नमूद असल्याचे दिसून येते. सदरचे साठेखतान्वये प्रतिवादी क्र.१ ते ४ यांनी दावा मिळकतीमधील २००० चौ. फूटांचा भूखंड ताब्यात घेतल्याचे व त्यावर शेड उभे केल्याचे दिसून येते. यावरून नमूद २००० चौ. फूटांवर प्रतिवादी क्र.१ ते ४ यांचा तर प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांचा घरावर कब्जेवहिवाट असल्याचे दिसून येते. या सर्व बाबींचा विचार करता वादीचे दावा मिळकतीवर कब्जा दिसून येत नसल्याने वादीस प्रथमदर्शनी केस नाही, वादी स्वच्छ हाताने न्यायालयासमोर आलेला नाही, वादी याने प्रतिवादी क्र.५ व ६ बदल दाव्यात कथने केलेली नाहीत अशा प्रकारची व इतर निरीक्षणे नोंदवून या न्यायालयाचे पूर्व पिठासिन अधिकारी यांनी वादीचा नि.क्र.५ चा अर्ज नामंजूर केलेला होता.

१५. अभिलेखावर आलेल्या दोन्ही पक्षकारांच्या कथनांवरून व दाखल करण्यात आलेल्या नमूद कागदपत्रांवरून असे दिसून येते की, जरी वादी याने दावा मिळकत ही खरेदी केलेली असली तरीही त्यास प्रत्यक्ष कब्जा दिला गेला आहे असे दिसून येत नाही. तसेच, नि.क्र.५ चे अर्जावर आदेश पारीत करतेवेळी या न्यायालयाचे पूर्व पिठासिन अधिकारी यांनी दावा मिळकतीवर प्रतिवादींचा कब्जा आहे असा अभिप्राय नोंदविलेला दिसून येतो. त्यावर वादीने केलेले किरकोळ अपील देखील न्यायालयाने नामंजूर केल्याचे व नि.दि.मु. क्र.२१२/२००६ हा प्रलंबित असताना वादीने दावा मिळकत खरेदी केल्याचे, प्रतिवादींनी दिलेल्या म्हणण्यात दिसून येते. दाव्याची कार्यवाही अंतिम टप्प्यात आहे. दावा मिळकतीमध्ये वारस हक्काने असलेले प्रतिवादी क्र.५ व ६ यांचे अधिकार वादीने अतिरीक्त म्हणणे देवून नाकारलेले नाहीत. या सर्व बाबींचा विचार करता, तसेच नि.क्र.१५२ च्या यादीसमवेत अ.क्र.१ ते ६ वर दाखल असलेल्या नमूद कागदपत्रांवरून सद्य स्थितीत दावा मिळकतीवर प्रतिवादींचा कब्जा असल्याचे दिसून येते. अनेक प्रकारची महत्वाची माहिती वादी याने न्यायालयासमोर लपवून ठेवलेली आहे. वादी हा न्यायालयामध्ये स्वच्छ हाताने आलेला दिसून येत नाही त्यामुळे तो तात्पुरत्या मनाई हुकूमाच्या आदेशास पात्र ठरत नाही.

१६. वादी याने दावा मिळकतीवर स्वतःची कब्जेवहिवाट प्राथमिक दृष्ट्या कागदपत्रे दाखल करून दर्शवून दिलेली नाही. वर सविस्ताराने नमूद केलेल्या वादीच्या कथनांवरून व वादीच्याच कागदपत्रांवरून सद्य स्थितीमध्ये दावा मिळकतीवर त्याचा कब्जा असल्याचे दिसून येत नाही. वादीने दाखल केलेले कागदपत्र त्याचे कथनास पुष्टी व दुजोरा देणारे दिसून येत नाहीत. पुराव्याचे स्वरूप हे प्रतिज्ञापत्र विरुद्ध प्रतिज्ञापत्र असे झालेले आहे. वादीची कागदपत्रे वादीची दावा मिळकतीवर कायदेशीर कब्जेवहिवाट आहे या त्याच्या कथनास पुष्टी व दुजोरा देत नाहीत. वरील सर्व विवेचनाचा व केलेल्या ऊहापोहाचा विचार करता वादीने प्रथमदर्शनी केस सिध्द केलेली नाहीत असा निष्कर्ष मी नोंदवित आहे. वादीने प्रथमदर्शनी केस सिध्द केलेली नसल्याने न्यायाचा समतोल हा प्रतिवादींचे बाजूने जातो व अपरिमित नुकसान हे देखील प्रतिवादींचेच होणार आहे. प्रस्तुत अर्जाचा विचार करतेवेळी अभिलेखावर दाखल असलेले कागदपत्र, वादी व प्रतिवादी यांचे तर्फे दाखल करण्यात आलेली प्रतिज्ञापत्रे यांचा विचार करण्यात आलेला आहे. ही कागदपत्रे औपचारीक स्वरूपात विचारात घेण्यात आलेली आहेत. तात्पुरत्या मनाई हुकूमाच्या अर्जाचा विचार करावयाचा असल्याने सदरच्या कागदपत्रांबाबत सक्तरित्या पुरावा मागण्यात आलेला नाही. वर नोंदविलेली निरीक्षणे/ निष्कर्ष हे केवळ नि.क्र.१३६ च्या अर्जापुरते मर्यादीत आहेत. या सर्व बाबींचा विचार करता वादी याने मुद्दा क्र.१ ते ३ हे सिध्द केलेले नसल्याने त्यांचा निष्कर्ष मी नकारार्थी नोंदवित आहे आणि मुद्दा क्र.४ करीता पुढील प्रमाणे आदेश पारीत करित आहे.

आदेश

नि.क्र.१३६ चा तात्पुरत्या मनाई हुकूमाचा अर्ज खर्चासह नामंजूर करण्यात येत आहे.

कराड.

(एस. बी. तोडकर)

दिनांक: ०२/०५/२०२५

दिवाणी न्यायाधिश व.स्तर, कराड.